

patur. *Item in Parasceve*, Significationem habet singularem, QUOTIES de solo vero fertim (15) unici exempli. Quòd si fortè alia habes sententiæ tuæ argumenta certiora, ea libenter aliàs intelligam, & tecum ampliùs perpendam. Interea relictis in medio, quæ infirma & incerta sunt, arctè teneamus ea, quæ firmis certisq; rationibus ita (16) nituntur, ut nullum penè dubitationi locum relinquunt.

Deo usurpatur.

15) *In Resp. ad Parasce. attuli exempla plura, ex Genes. 20. v. 13. & cap. 35. v. 7. Item ex 2. Sam. 7. vers. 23. vel 24.*

16) *At talia non sunt qua tu hic attulisti.*

SECTIO XXXV.

De voce Saggi: utrum speciale nomen an potiùs attributum Dei significet.

P Ag. 188. num. 4. Porro præter hæc jam dicta, aliud quoque est Dei nomen, quod bis tantùm, ni fallor, in V. T. reperitur: videl. *Saggi*, h. e. amplius, seu magnus. Vide Job. 36. v. 26. & 37. v. 23.

NOTA PISCATORIS.

Nomen *Saggi* in illis locis non usurpatur, ut nomen 1. aliquod Dei: sed ut attributum 2. Dei: quippe quod de Deo ipso ibi prædicatur.

RESPONSIO VORSTII.

1. Agnosco libenter, hoc rectè à te notatum esse. Itaque vocem hanc ad *attributa* potiùs, quàm ad *nomina* Dei, propriè & strictè sic dicta, referendam esse concedo. Quod ipsum tamen in Notis meis revera non (1) negatur: sed contrà potiùs (2) asseritur: quatenus hoc vocabulum non cum prioribus illis Dei nominibus, ita propriè dictis; sed cum aliis quibusdam Hebraicis Dei Epithetis, hîc conjungitur: cujusmodi sunt, *Helson, Gadol, Kadosch &c.* 2. Quæ tamen omnia, vulgari quadam loquendi ratione, generaliter nomina Dei vocari (3) solent: propterea fortasse, quòd nullum ferè Dei nomen in S. literis occurrat, cujus vera & certa ratio non ab aliquo Dei attributo, h. e. vel proprietate, vel operatione, originem ducat. Sed hæc leviora jam mittamus.

1. 2) *De hoc non est quæstio: sed, an nomen Saggi in locis allegatis usurpetur ut nomen Dei.*

3) *An istud ita se habeat, me latet. Parum refert.*

SECTIO XXXVI. & XXXVII.

An, & quatenus, vox corporis de Deo usurpari possit.

P Ag. 201. §. Cæterùm. Si vocabulum corporis in significatione latiore sumamus, nihil vetat, etiam Deo corpus adscribere. Ut quidem Tertullianus libr. cont. Prax. apertè affirmat, Deum, licet spiritus sit, nihilominus esse corpus: quum spiritus etiam sui generis corpus sit, in sua effigie &c.